

haber bülteni

Devrimci Düşünce Olmadan Devrimci Davranış Olmaz

BÜLTEN NO:3

8/3/1975

GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANTISI

Partimiz Genel Yönetim Kurulu'nun olağan toplantısı bir önceki olağan toplantıda kararlaştırıldığı üzere 1-2 Mart'da İzmir'de yapıldı.

Merkez Yürütme Kurulu'nun raporunun okunup görüşülmesinden ve günümüzdeki son sosyal-ekonomik ve politik gelişmelerin tartışılmasından sonra toplantıya ara verildi ve İzmir'deki partili arkadaşlarımızla, ülkemizdeki son sosyal gelişmelerle sosyalist hareketimizin ve partimizin çeşitli sorunlarını, konularını ele alan bir genel üye toplantısı düzenlendi.

Toplantıda ilk konuşmayı Genel Sekreter Yalçın Yusufoglu yaptı. Türkiye'deki son siyasal gelişmeleri ele alarak özetle şu noktalara değindi.

" Bugün dünya sosyalist sistemi ve uluslararası işçi sınıfı hareketinin ve her geçen gün daha da güçlenip yaygınlaşan ulusal kurtuluş savaşlarının yükselişi emperyalizmin bunalımını hızlandırmış ve emperyalist-kapitalist kamp yeni bir krizin içine düşmüş, kendi arasındaki çelişkiler de derinleşmiştir. Bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelelerinin geliştiği, emperyalizme karşı her geçen gün yeni yeni başarılar kazandığı, sömürücü egemen sınıfların çelişki ve bunalıma düştüğü günümüzde, emperyalizme bağımlı bir ülke olan Türkiye de elbette bu gelişmelerden etkilenmiştir.

Özellikle 1960 sonrasında montajcılık biçiminde ve uluslararası finans kapitalin güdümünde olsa bile, belirli sanayi yatırımları ve buna bağlı olarak işçi sınıfının nicelik gelişimi ve yoğunlaşması açıkça bellidir. Gene 1961 sonrasında, sosyalist ve sol fikirlerin kitleler arasında yaygınlaşması emekçilerin uyanışını hızlandırmıştır. Böylece sınıf mücadelelerimiz giderek güçlenmiş ve özellikle işçi sınıfının mücadelesi, -önerli politik örgütlenme düzeyine vararak birlikte- kendiliğinden (ekonomik mücadele) biçiminde de olsa keskinleşmiştir. İşçi sınıfı dışında, diğer emekçi kesimler de sömürüye karşı mücadelelerini yoğunlaştırmışlar, ayrıca gençliğin anti-emperyalist mücadelesi de yaygınlaşmıştır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Yayın Organıdır

Sahibi AHMET KAÇMAZ

Yazı İşleri Sorumlusu EROL KIVANÇ

Başmusahip S. 10/2 Cağaloğlu İstanbul

Giderek derinleşen kapitalist dünya krizine ve Türkiye'deki emekçi sınıfların da mücadelesine bağlı olarak, hakim sınıflar 1971 öncesinde bunalıma düşmüşler, bu bunalım, işçi sınıfı öncülüğündeki halkımızın iktidara gelerek ve Halk Demokratik İktidarını kuracak ölçüde örgütlü ve hazırlıklı olmasından ötürü bir toplumsal bunalım halinde bugüne dek sürüp gelmiştir.

Hakim sınıfların 1950 sonrasındaki politik ittifakı olan, Finans-kapital ve tefeci bezirgan-ağa ittifakının hem 1960 sonrasında bir takım sanayii yatırımlarıyla sürüp giden çarpık ve tekelci kapitalistleşmenin hem de emekçi halk muhalefetinin bir sonucu olarak, yer yer değişikliğe ve zaafa uğradığı açıktır. Hakim sınıflar arasında sömürüden pay alma kavgası biçiminde somutlanan bu gelişmeler 1969 seçimlerinden sonra, tefeci bezirgan ve derebeyliğin bir kısım temsilcilerinin Demirel kabinesine alınmalarını biçiminde somuta yansımış ve AP, DP'nin doğmasına yolaçarak parçalanmıştır. Daha sonra % 66 gibi yüksek bir oranda gelen 1970 devalüasyonu hem emperyalizm ve yerli ortaklarının açmazının bir sonucudur. Hem de bu devalüasyon, finans kapitalin faşist dikta özlemlerinin de ekonomik kanıtıdır.

12 Mart faşizmi döneminde, emekçi sınıflar ve sosyalist, devrinci, ve yurtsever güçler üzerinde baskı ve zulüm uygulanırken tekelci sermayenin REFORM teraneleri ve Nihat Erim'in BEYİN TAKIMI gerçekte prekapitalist sömürüyü güden tefeci bezirganlığa karşı tekelcilerin uzun vadeli çıkarları adına, yöneltmiş bir reform silahıydı. Fakat, ancak çok partili rejime geçilen 1946'dan sonra, politik teminatını parlamentoda bulan tefeci bezirganlık 12 Mart'ın tüm faşist uygulamalarını çığlıklarla alkışlarken kendisinin haklarını da koruyabilmek için Erim hükümetlerine karşı mücadele etmiş, 11'lerin istifasından sonra hem parlamentonun ağırlığı artmış, hem de tefeci bezirgan ve derebeylik, tekelcilerle belirli bir denge kurmuştur. Ama gene de tüm 12 Mart uygulamaları Finans-Kapital'in güçlendirilmesi doğrultusunda olmuştur.

14 Ekim seçimlerinde çıkan manzara, eskiden tek bir partide kendisini gösteren tefeci-bezirgan ittifakının bir kaç partiye bölündüğünü göstermiştir. Bu bölünmeler hakim sınıfların parçalanmasından başka birşey değildir.

Egemen sınıflar arasındaki bu çelişmeler 14 Ekim sonrasında yoğunlaşarak artmış ve bugüne dek gelmiştir. Halkımızın bazı demokratik özlemlerini kendisine kanalize ederek ve anti faşist bir tutum izleyerek 14 Ekimde oy toplayan CHP ise hükümete sağ kadrolarını getirmiş ve bu sağa açılma süreci Kıbrıs olaylarıyla iyice pekişmiş, finans kapitalle bütünleşme yolunda hızla ilerlemiştir. Bu durumda tekelcilerin önemli bir kısmı CHP'yi tercih etmek-

tedir. Bu tercih, CHP yönetiminin sermaye takanıklığını açacağı, piyasa ve pazar ekonomisini onaracağı umuduna dayanmaktadır. Tekelci sermaye, açık faşist diktatörlüğü bugünden yarına getirecek güce sahip değildir.

Bugün hakim sınıflar arasındaki parçalanmada CHP'yi destekleyen finans kapital kesininin karşısında bir başka tekelleci grubu Milliyetçi cepheyi kurmak peşindedir. MC, gerçekte 1960 sonrasında itibaren giderek parçalanan hakim sınıflar ittifakının ve bunun çekirdeğini oluşturan finans kapital, tefeci bezirgan, ağa politik ortaklığının restorasyonu, yeniden inşa edilme çabalarından başka bir şey değildir. Gene Milliyetçi cephenin daha çok Amerikan yanlısı olduğu, CHP'nin de Ortak Pazar'a daha yakın olduğu gözden uzak tutulmamalıdır. Öte yandan Dünya İşçi Sınıfı Hareketinin ve Ulusal Kurtuluş Savaşlarının kazandığı başarılar, emperyalist kapı içindeki bölünmeleri de derinleştirmiştir. Temelinde pazar paylaşımı içinde olan emperyalist mihraklarda dünya Sosyalist Sisteminin karşı "bükeedikleri ali örnek" nisali çeşitli politikalar göze çarpmaktadır. Bugün "detant" adı verilen politika, gerçekte Dünya Sosyalist Sisteminin gücüyle emperyalizme dayattığı bir politikadır. Bu politika karşısında, özellikle AET emperyalizmi, detant'a mecbur kalmıştır. AET emperyalizminin izlediği ilımlı politika AET dışındaki kapitalist ülkelerin belirli finans gruplarıca da benimsenmektedir. Saldırganlığı temsil eden ve sömürünün jandarmalığını yapan ABD'de bile böyle eğilinler güden finans grupları vardır."

Genel sekreter, faşizmin tırmanış özlenlerine karşı anti-faşist güçbirliğinin önemi üzerinde durarak asıl görevimizin işçi sınıfının politik örgütlenmesi olduğunu vurgulamış ve sözlerini bitirmiştir.

Daha sonra konuşan Parti Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz Türkiyede Sosyalist Hareketimizin ve Partimizin sorunları üzerine açıklamalar yapmıştır. Genel Başkanın konuşması özetle şöyledir.

"Bugün işçi Sınıfımızın başını çektiği sosyal muhalefet her geçen gün yeni yeni boyutlara ulaşmakta, hakim sınıfları sarsmaktadır. Fakat hepimizin de gördüğü gibi Sosyalist hareketimizin pekçok sorunu vardır.

Biz Sosyalist Hareketimizin temel sorunlarının düğümlendiği nokta olarak, dün olduğu gibi bugün de, şu hususun altını çiziyoruz. Her ülkenin işçi sınıfı tarihinde, kendiliğinden işçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketin ayrı ayrı geliştiği bir dönem vardır. Ve 55 yıllık sosyalist hareketimizin bugün vardığı nokta, başlangıç yıllarındaki bir birliktelik dışında işçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketin kaynaşıp kucaklaşamadığını kanıtlanmaktadır.

Şu halde asli görevimiz bugüne dek ayrı ayrı gelişmiş olan işçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketi kaynaştırmak, tek bir potada eritmek ve

işçi sınıfımızın sınıf mücadelesini, işçi sınıfı birliği, dayanışması ve kolektiviteleri içinde bütünleştirmektir.

işçi sınıfı hareketiyle sosyalist hareketin bütünleşmesi demek, çoğunlukla aydınların tekelinde olan sosyalizmin bilimini işçi sınıfına nakletmek, işçi sınıfının kendi ideolojisiyle donanmasını sağlamak ve işçi liderlerinin sosyalist bilinç, disiplin ve fedakarlıkla yetişmelerini gerçekleştirmektir. Bu ise ancak örgütlenme ile olur. Bu nedenle sosyalist hareketimizin en önemli sorunu işçi sınıfının örgütlenmesidir. Örgütlenme deyince elbette öncelikle siyasi örgütlenmeyi kastediyoruz. Ekonomik örgütlenmenin ve mücadelenin başarı sırrı, işçi sınıfının politik örgütlenmesinden geçer.

Bu bakımdan, tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin ve bunların nitelik ve nicelikçe önemli bir kısmını bağrında bulunduran Partimizin asıl görevi işçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketi, işçi sınıfı Partisinin disiplini ve kolektif düşünce ve davranışı içinde kaynaştırmak, bütünleştirmektir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin kuruluşunun ve varoluşunun nedeni budur. Ellibeş yıllık sosyalist hareketimizin devarı olan Partimiz, işçi sınıfımızın politik örgütlenmesini gerçekleştirmek için mücadele ederken aynı zamanda sosyal pratik süreci içinde sosyalist hareketimizin dağınlığını gidermek, kadroların sağlan prensipler üzerinde toparlanıp birleşmesini de sağlamak amacıyla yola çıkmıştır. Kısaca derleniş adını verdiğimiz bu sorun elbette işçi sınıfı pratiğinden bağımsız değildir.

Partimizin kurulmasından önce derlenişin, temel noktalarında anlaşmak şartıyla bir Parti çatısı altında gerçekleştirebileceğini öne sürdük. Ana bu Partinin ilkesiz bir Parti olmayacağını ve belirli eğilimlerin bu çizgi dışında kaldıklarını, onlarla aynı Parti çatısı altında çalışamayacağını de belirttik.

Sosyalizm dışı saydığımız bu çizgiler şunlardı: Özellikle Aybar'da serbolleşin burjuva sosyalizmi, işçi sınıfının Sosyalist mücadelesinin dışındaydı. Biz Aybar'ın temsil ettiği çizginin işçi sınıfı politik örgütlenmesi içinde yeri olmayacağını belirttik. Bunun yanısıra PDA'cılık adını verdiğimiz bir başka sapmayı da işçi sınıfı için zararlı bir akın olarak niteledik. Lafta keskinlik yaparak provokatif çalışmalarını teşvik eden, işçi sınıfına asla inanmayan, bir zamanlar cuntacılıktan yola çıkıp "kampus Maoçuluğunda" karar kılan bu çizgi, küçük burjuva katlarda güçlenmeye çalışan ve bunun için her türlü yolu mubah gören bir eğilimi temsil ediyordu. İşçi sınıfından ve işçi sınıfı ahlakından zerre kadar nasibi olmayan, ikide bir görüş değiştirip, hedef şaşırtan bu çizgi aynı zamanda Sovyetler Birliği'ne "emperyalist" ilan ederek bölücülük yapıyor ve

özelliikle Türkiye koşullarında bu konuda hakir sınıfların ağzıyla konuşuyordu. Bugün de hâlâ aynı çizgiyi sürdürmektedir. Sosyalist hareketi ve Partinizi haltalamayı, işçi sınıfı sosyalizmini engellemeyi kendisine misyon edinmiştir.

Bu eğilimler dışında yiğit ve fedakar unsurları içinde barındırmasına rağmen işçi sınıfının politik örgütlenmesine önem vermeyen ve köylülüğe ağırlık tanıyan ve bu şekilde işçi sınıfı Partisini oluşturmaya çalışmayan işçi sınıfı öncülüğünde diğer erkekçi kitlelerin örgütlenmesine önem vermeyen ve işçi sınıfı sosyalizminin dışında bir yol izleyen kısaca "fokoculuk" adını verdiğimiz yöntemle ve köylü devrinciliği karakteri ağır basacak şekilde bir mücadele yöntemi geliştirmek isteyen çizgilerle aynı Parti çatısı altında bulunamazdık.

Ve Partinizin kuruluş çalışmalarında, işçi sınıfı dışında saydığımız bu çizgilerden başka "işçi sınıfının öncülü"ünü ve devrinde temel gücün işçi sınıfı olduğunu kabul eden, anti-emperyalist mücadele ile sosyalist mücadele arasındaki sıkı bağları inkâr etmeyen, sınıf mücadelesini esas alan ve işçi sınıfının politik örgütlenmesinin günümüzün en acil görevi olduğunu savunan çizgilerle bir arada bulunabiliriz. " diye ilan ettik ve bu yoldu çalışmalar yaptık.

Bu çalışmalar, bugün bazı çizgilerin ayrı baş çekip partileşmesini tanımayla engelleyemedi. Yeni kurulan ve kurulacak olan partilere karşı tavrımız birönceki bültende belirtilmiştir.

Vatan Partisi, Sosyalist Gazetesinde yaptığı yayınlarda Partiniz yöneticilerine küffetmekte iftira ve ihbar yağdırmaktadır. Böyle bir kuruluşla değil birleşmez, onlarla demokratik platformda bile güçbirliği yapamazız zürkün değildir.

TEP'e gelince, bu partinin yayınları ceski görüşlerinde pek ciddi bir değişiklik olmadığını göstermektedir. Küçük burjuva kuyrukçuluğu devam etmektedir. Kıbrıs meselesindeki tutumları ve federasyonu desteklemeleri sosyal şövenizmin devam ettiğinin kanıtlarıdır. TEP milliyetçi görüşlerden arınmamıştır.

Ayrıca tutarsızlıklarla ve zigzaglarla doludur. Örneğin Enekçiden Mektup dergisinin son iki sayısını gözattığımızda bu tutarsızlığı açıkça görüyoruz. Birönceki sayıda temel güç yoksul köylülük olarak nanset halinde verilmişken, bir sonraki sayıda temel ve önder gücün işçi sınıfı olduğu belirtilmiştir. Böylesine önemli bir konuda ve sosyalizmin en temel konusunda 15 gün arayla görüş değiştiren bir tutumu ciddiye alamayız. Kaldı ki, MDD eskiden beri yoksul köylülüğün temel güç olduğunu kabul ederdi. Partiniz temel gücü işçi sınıfı olarak kabul etmiştir. Ve bundan asla taviz vermemektedir.

Fakat Vatan Partisinden farklı olarak TEP'i demokratik bir güç kabul ediyoruz. Eğer bir taban edinebilirse kendisiyle demokratik platformda çalış-

şahilimiz.

Yeni kurulacak TİP'in ise programı ve görüşleri belli değildir. TİP'in geçmiş : çizgisini eleştirmiştik. Aynı yanlışlara düşmemelerini temenni ederiz. TİP kurulduğu zaman gerekli düşüncelerinizi ve görüşlerinizi açıklayacağız. TİP'i de TEP gibi demokratik güçbirliğinde yer alacak örgü olarak kabul ediyoruz.

Her iki çizgiye ve bunlar dışındaki çeşitli eğilimlere karşıda , ideolojik mücadele vermek partinizin görevleri arasındadır.

Biz yeni kurulan partileri TSİP ile iyice sağa kayan CHP arasındaki geniş boşluk içinde mülaaza ediyoruz. Eğer içlerinden birisi kendisine taban edinebilirse TSİP ile CHP arasındaki yerini alabilir. Ve demokratik güç olarak kendini gösterebilir.

Türkiye sosyalist hareketinin ana unsurunun TSİP olduğunu belirtmek isterim. İşçi sınıfı sosyalizminin asıl kadroları kanımızca partiniz içindedir. Ve işçi sınıfı kadrolarının yetişmesinde, kadrolaşma çabalarında TSİP'in hem ideolojik hemde pratik bakımdan en önemli yeri tuttuğuna inanıyoruz. Bu bakımdan derleniş görevinizi elden bırakmamak şartıyla ana göreviniz partinizi güçlendirmek ve onu işçi sınıfı partisine yaraşır bir düzeye ulaştırmaaktır.

Bunun için parti içinde demokratik merkezîyetçiliğin ve tüm devrimci parti yöntemlerinin tam olarak işlenmesi esastır.

Bugün partinizin homojenleşmesi, ileri bir birliğe ve disipline ulaşması için gerekli teorik ve pratik çalışmaları yapmak, devrimci parti prensiplerini yerleştirmek en önemli görevimizdir.

Biz partinizin aynı zamanda bir derleniş partisi olduğunu belirterek yola çıktık. Ve hâlâ da aynı tutundayız. Bu gerçeklik, parti içinde geniş bir demokrasinin varlığında birlikte getirdi. Ama demokrasinin merkezîyetçi yanının uygulanmasında toleranslı davranmaktan doğan aksaklıklar gözümüze çarptı. Parti içindeki geniş demokrasi, yer yer bazı unsurlarda veya organlarda liberal eğilimleri getirebilmektedir. Bu liberal eğilimler veya disiplinsizliğe varan davranışların partiyi zedelediği açıkça bellidir.

Demokratik merkezîyetçiliği tüm kurallarıyla işletmek ve tüm organlarda, tüm üyelere bu anlayışı ve devrimci parti yöntemlerini egeren kılmak başlıca görevimizdir. Bu bakımdan disiplin konusunda partinizin karşılaştığı güçlükleri çözmek için bilinçli bir işçi sınıfı sosyalisti gibi davranmamız gerekir. Parti içi disiplini ve homojenliği güçlendirmek, disiplinin aksayan taraflarını onarmak, disiplini pekiştirmek için genel merkez titizlikle çalışacaktır. Fakat bu konuda tüm partili arkadaşların, organlarında aynı titizlikle davranmaları demokrasiyi liberalliğe vardiyanaları gerâkir.

Derleniş partisi niteliğini taşıdığımız ve partinizde temelde farklı olmayan eğilimlerin varolmasını ve pratik içinde ideolojik tartışmaların yapılabilmesini öngördüğümüz için demokrasi irkanlarının geniş ölçüde açık tutulmasından yanayız. Fakat parti içi demokrasi parti içi liberalizme dönüş-

menelidir. Partinin ilkelerini çiğnemek, Türkiyede zaten zayıf olan parti ve partili kavranlarının yerleşmesini, parti prensiplerinin kök salmasını geciktirir. Bu bakımdan partide ideolojik tartışma, eleştiri ve özeleştiri engeniş tarzda uygulanmalıdır. Ana bütün bu davranışlar organlar içinde ve disiplin çerçevesinde yapılmalıdır. Organ işleyişini aşan veya disiplinsizliği getiren davranışlara göz yurulmalıdır. Tüm sorunların parti disiplini içinde kalınarak en doğru en elverişli çözüme ulaşacağına inanıyoruz. Zaten bilinçli her partili bu tutumda olmalıdır. Disiplinsizlik üzerine inşa edilen bir çalışma tarzı işçi sınıfının tavrı değildir. Disiplinsizlik üzerine bir hareket inşa edilmez.

Partiniz içinde son zamanlarda beliren bazı disiplinsizlik olaylarının çözümü için konuyu olağanüstü bir toplantıyla Genel Yönetim Kurulumuza götürdük. Genel Yönetim Kurulumuz, parti tüzüğünün harfiyen uygulanmasını, demokratik merkeziyetçiliğin yerleştirilmesi, parti ilkelerini ve tüzüğünü çiğneyen tüm davranışlarda, parti tüzüğünün egeyen kılınması için hassasiyet gösterilmesi doğrultusunda karar almıştır.

Genel Merkez bu karar doğrultusunda çalışacaktır. Parti içinde dedikodu ve tezvira kaçınan ideolojik temeli ve prensipleri esas alan her türlü eleştiri ve muhalefet gereklidir. Ana bu eleştiriler mutlaka organ disiplini içinde olmalı, organ işleyişini ve partinin demokratik merkeziyetçi yönlerini aksatmamalıdır. Aksi halde daha ileri sentezlere varmanız ve partinin homojenliğini sağlamanız mümkün olmaz. Partide özde farklı olmayan ayrı eğilimlerin olması normaldir. Ana bu eğilimlerden daha iler bir bütünlüğe ulaşılması veya en doğru olanının parti de hakim olması isteniyorsa, bütün bu çalışmalar parti disiplininin çiğneneden yapılmalıdır."

Genel Başkanın konuşmasından sonra üye arkadaşların çeşitli soruları cevaplandırıldı.

Daha sonra partinin eğitim ve propoganda faaliyeti ile ilgili soruların cevaplandırılan eğitim ve propoganda sekreteri Oya Baydar aylık ve haftalık dergiler dışında broşürler ve kitap yayınları üzerinde Partinin görüşlerini açıkladı.

KİTLE'nin ajitasyon görevini yapmadığını, kadro dergisi kinliğinde olduğunu belirten Oya Baydar, İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana'da mahalli ajitasyon gazetelerinin çıkarılmasının Parti Genel Merkezince kararlaştırıldığını söyledi. Eğitim Broşürlerinin ise özellikle sosyalizmin bilimi ile yeni tanışmakta olan işçilerin, emekçilerin okuyacağı bir düzeyde hazırlanmakta olduğunu belirtti. Bunun yanısıra Ustalardan yapılmakta olan çevirilerin sürdüğünü, ayrıca faşizm, sosyal demokrasi vb. gibi aktüel konularda kadro broşürlerinin çıkarılmasının düşünüldüğünü, sosyalizmin klasik

eserlerinin bazılarının çevrilmeye verildiğini, büyük titizlik ve dikkat, sorumluluk isteyen bu çevirilerde güçlük çektiğinizi, bir yayınevi gibi klasikleri çevirteniyeceğinizi söyledi. Ustalardan bazı eserlerin muhtemelen Eylül ayında yayına gireceğini belirtti.

Partili arkadaşların sordukları çeşitli soruların cevaplandırılmasından sonra genel üye toplantısı sona erdi. Ve Genel Yönetim Kurulu toplantısına devam edildi.

İki gün süren toplantıda Partinin homojenleşmesi, ideolojik birliğin güçlendirilmesi, ideolojik çalışmaların yoğunlaştırılması, Parti disiplininin yerleştirilmesi, yeni partilere karşı TSİP'in tavrı, derlenme sorunları 15-16 Mart'taki pahalılığı, işsizliği ve faşizmi protesto gösterileri, sendikalar politikası, doğu sorunu, demokratik güçbirliği meselesi genel seçimler için çalışmalar, Parti kongrelerinin başlanması, 1 Mayıs İşçi bayramı, CHP'nin bugünkü durumu gibi çeşitli konular tartışıldı.

Genel Yönetim Kurulu toplantısında alınan başlıca kararlar şunlardır:

1-Partimiz 1 Mayıs 1975'te İşçi Bayramını kutlamak üzere hazırlıklara başlayacaktır.

2-Parti Büyük Kongresi 1975 yılında, tercihan Ağustos ayında yapılmalıdır. Ve ilçe kongrelerine Nisan ayında başlanmalıdır. Merkez Yürütme Kurulu ilçe ve illerin kongre tarihlerini tesbit edecektir.

3-Yeni kurulan Vatan Partisi demokratik güçbirliğinde bile yer alacak bir örgüt değildir. TEP ve yeni kurulacak TIP ile kitle tabanları olursa demokratik platformda çalışılabilir. Partimiz çeşitli demokratik meslek kuruluşları ile planlayacağı demokratik çalışmalarda, bu partilere bir çağrıda bulunmayacaktır. Ancak TEP ve yeni kurulacak TIP'e karşı tavır PDA'ya karşı takınılan tavırdan farklıdır. Partimiz PDA ve Vatan Partisi ile hiçbir demokratik platformda da birlikte olamaz. TEP ve TIP'i ise demokratik bir güç saymaktayız. Ne var ki bu partilerin ciddiye alınması onların örgütlenme düzeylerine, kadro ve kitle desteğine bağlıdır. Kısa vadeli halleriyle, bu kuruluşları Partimizin yapacağı demokratik çalışmalara da çağırmanın anlamı yoktur. Ana bir başka önerli demokratik kuruluşun somut bir demokratik talebi başarıya götürmek için ilerici partilere çağrıda bulunması halinde, bu çalışmalara katılmak mümkündür. Partimizin taban örgütleri de bu doğrultuda çalışmalıdır.

4-Parti içinde ideolojik çalışmalarını güçlendirmek ve ideolojik birliği derinleştirmek için Merkez Yöneticilerinden oluşan bir ideolojik çalışma organı kurulacaktır.

5-Partiden istifa eden Mehmet Şahin ile üst üste dört toplantıya gelmeyen Ayhan Çekiç'ten boşalan GYK üyeliklerine Elazığ İl Başkanı Mehmet Yıldırım ile Adana İl Başkanı Mehmet Yücel seçilmişlerdir.

Genel Yönetim Kurulu Mayıs sonunda toplanmak üzere toplantıya son vermiştir. Gelecek toplantının yerini Merkez Yürütme Kurulu tesbit edecektir.